

resultaten is in de 'vogels van Noordwijk en omstreken' opgenomen.

Opvallend zijn de veranderingen welke sindsdien zijn opgetreden. Fuut, Slobeend en Zomertaling zijn sterk achteruitgegaan of geheel verdwenen. Smient, Krakeend en Grote Zaagbek namen spectaculair, Aalscholver, Nijlgans en Wintertaling licht toe.

Wilde Eend, Tafeleend, Kuifeend en Waterhoen bleven constant in aantallen en bezoekfrequenties.

Toekomst

Twee jaar tellen lijkt veel maar is eigenlijk nog te kort om een compleet beeld van de vogelbevolking op en rond de grote vijver van Nieuw-Leeuwenhorst te geven. Dit verslag dient dan ook als een eerste aanzet hiertoe. Hopelijk lukt het de tellingen vol te blijven houden om zo in de toekomst een nog

vollediger beeld te kunnen geven. U wordt daarvan dan weer op de hoogte gebracht.

Een andere wens voor de toekomst is dat er bij het kijkscherm een voorlichtingsbord over de bevolking van de vijver komt. Welke vogelsoorten daarop voor moeten komen is inmiddels al wel duidelijk !....

Literatuur:

Dijk J.van & Hoek D.M. 1989. Vogels van Noordwijk en Omstreken. Noordwijk

Met dank aan Dick Passchier voor tellingen tijdens de vakantie, Rien Sluys voor de tabellen en grafieken en Jelle van Dijk voor het kritisch doorlezen van het artikel

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

Vogelen, het kijken naar vogels, is op verschillende manieren te beleven. Veel jongeren hebben daarbij maar een doel voor ogen, zo veel mogelijk verschillende soorten zien. Zij houden een persoonlijke lijst bij van hun waarnemingen en turven hun nieuwe soorten. Als er een bijzondere vogel is te zien, al is het aan de andere kant van ons land, dan racen ze er naar toe. Je moet zorgen dat de hitlijst van je concurrenten niet langer wordt dan de jouwe. Dat kan tot gemakkelijke geschiedenissen leiden. Enkele jaren terug zat er op de Vliehors op Vlieland een bijzondere arend. Gealarmeerd door iemand van de club spoedden een groot aantal waarnemers zich naar het eiland. Daar aangekomen bleek het beest inmiddels naar Texel overgestoken te zijn. Een aantal vogelaars

nam teleu**Excursie edelherten:** In aansluiting op deze lezing is er een mogelijkheid om een speciale excursie mee te maken om het "burlen" van de Edelherten te beluisteren. In de pauze is er gelegenheid om zich op te geven.

rgesteld de boor terug naar het vasteland. Anderen echter charterden een vissersboot die hen op Texel aan wal bracht.

Ik heb niets tegen deze wijze van vogels bekijken, integendeel. Zoals anderen postzegels of suikerzakjes sparen, verzamelen zij vogelwaarnemingen. Ze zijn daarbij lekker buiten, in de vrije natuur. Ieder mens heeft iets van een jachtinstinct. Deze groep vogelaars bevredigt dit instinct niet met een geweer, zelfs niet met een fototoestel, maar met de verrekijker. Wie kan daar nu tegen hebben?

Toch sta ik liever te kijken naar het gedrag van een vogel. Naar vogels die op de trek ons dorp passeren bijvoorbeeld. Zoals me dat laatst eens overkwam langs de eerste slag naar het strand, ten noorden van het dorp. Op een paaltje van het prikkeldraad zat een sperwer die door enkele eksters werd lastiggevallen. Steeds dook er weer een ekster op het roofvogeltje waardoor het gedwongen werd de lucht in te gaan. Eerst achtervolgd door de aanvaller, maar al snel werden de rollen omgedraaid en moest de ekster het ontgelden. Dat spelletje werd steeds weer herhaald waarbij de sperwer telkens op een paaltje terugkeerde. Op een bepaald moment zo dicht bij me dat ik de kijker niet meer nodig had.

Natuurlijk is zo'n waarneming niets bijzonders, niet de moeite waard om de in de lijst achter in de Strandloper op te nemen. Toch vind ik een dergelijke ontmoeting met een wild dier zo waardevol dat je het nooit meer vergeet, vooral als

het een onverwachte kennismaking betreft. Het gaan bekijken van een rosse spreeuw kan daar niet tegen op. Ook al is de tip van een andere vogelaar,

waar je dat beestje kan gaan zien, nog zo goed bedoeld.

OMKIJKEN.....DE STRANDLOPER 1975

Bijengezocht door Ees Aartse

Bij terugkijken in de oude Strandlopers word je iedere keer geconfronteerd met vergeten of bijna vergeten activiteiten. Soms verbaas je je er over dat sommige gebeurtenissen, kalender gezien, zo lang geleden zijn, terwijl in je herinnering dat veel korter moest zijn.

We kijken nu terug naar De Strandlopers van 1975. Welke gebeurtenissen waren dat jaar, vereniging gezien, belangrijk?

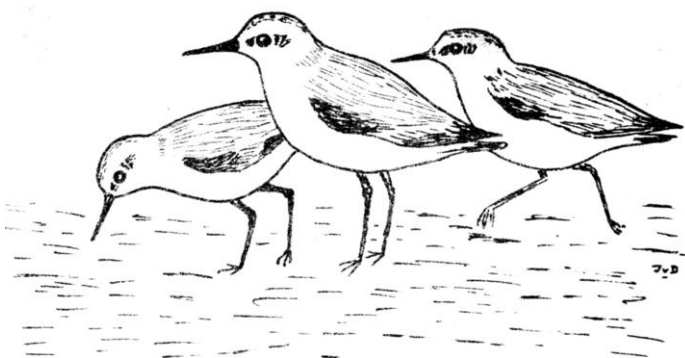
De 'Klets-maar-raak-club' van Dick Passchier en Benno Heethuis kan, volgens het jaarverslag in De Strandloper, 7e jaargang nr.1/1975 terugzien op een creatief jaar met veel excursies, zoals het bezoek van de jeugdclub aan het Wassenaarse Dierenpark (bestond toen nog!) op 21 december 1974.

'Bij de gorrilla's was de opwindning aan beide zijden van de afrastering groot, vooral toen deze doorgaans rustige dieren als reactie op de gekke gezichten van de tegenpartij met hun ontlasting begonnen te slingeren.'

In de zeereep van de Noordduinen net naast het begin van het fietspad heeft vroeger het zogenaamde Golfbad, een open zwembad, gelegen. Door de bouw van het Bollenbad zou dit Golfbad niet meer gebruikt worden. Onze Vereniging had bepaalde plannen met dit voormalige Golfbad. In De Strandloper 7e jaargang nr.1/1975 schrijft Kees Verweij het volgende:

HERSCHEPPING VAN HET VOORMALIGE ZWEMBAD "HET GOLFBAD" TOT EEN VOCHTIGE DUINVALLEI.

In de zeereep ten noorden van Noordwijk aan Zee ligt het zogenaamde Golfbad, dat in de oorlogsjaren door de Duitse weermacht is aangelegd. Nu het Golfbad vanwege de aanleg van een nieuw zwembadcomplex in het middengebied tussen Noordwijk aan Zee en Noordwijk-Binnen overbodig is geworden, heeft er zich een goede gelegenheid voorgedaan om iets van de oude vochtminnende duinflora te herwinnen.

Op 17 september 1974 deed het college van Burgemeester en Wethouders aan de gemeenteraad het voorstel om het oude Golfbad gedeeltelijk af te breken en vol te storten met afval en zand. Op aanraden van onze vereniging werd echter tijdens deze gemeenteraadsvergadering voorgesteld om het Golfbad om te vormen in een vochtige duinvallei door een gedeelte van de rand af te breken en het zand, dat naar onze mening beslist uit de directe omgeving afkomstig zou moeten zijn, naar het midden van het bad toe af te laten lopen, opdat er een min of meer natuurlijke helling zou kunnen ontstaan. De Gemeenteraad besloot deze suggestie in studie te nemen en besloot voorts na te gaan of het bedrag van f. 10.000,-, aanvankelijk aan te wenden voor de gedeeltelijke sloop van het zwembad, gebruikt zou kunnen worden voor deze nieuwe functie. Door de nog steeds voortdurende wateronttrekking zijn helaas de meeste vochtige duinvalleien in de omgeving van Noordwijk verdwenen, maar op deze wijze zou weer een deel van de vroegere rijkdom aan duinflora herwonnen kunnen worden. Ter toelichting zij hierbij nog vermeld, dat het zwembad een oppervlakte heeft van ruim 500 m².

Na het bovengenoemde besluit van de Gemeenteraad opende het college van Burgemeester en Wethouders het overleg met onze vereniging met het doel de uitvoering van het voorstel met ons verder te bespreken. Voor nader advies nam onze vereniging intussen contact op met het Rijksherbarium te Leiden. Uit dit contact kwam een aantal waardevolle adviezen naar voren.